

חרפת פולארד

מאת יוסי דגן

למרבה הכלימה, יהונתן פולארד לא נשכח אלא הושכח. ההתעלמות המדינית מיהונתן פולארד משתלבת היטב בהתנכרות הלא נתפסת ממשפחתו.

גם לאחר שזכה לקבל הכרה כסוכן שלוש עשרה שנה לאחר תפיסתו לאחר עתירה לבג"צ, לא צורף פולארד לרשימת השבויים של משרד הביטחון והמדינה אף סירבה להכיר בו כאסיר ציון, כך שרשויות הכליאה האמריקניות ממשיכות להתייחס אליו כאסיר פלילי לכל דבר מחד ומדינת ישראל אינה מסייעת לו ולרעייתו סיוע כספי ומשפטי מאידך.

בעוד שבבויים ישראלים זוכים לתמיכה כספית לא מבוטלת ממדינת ישראל ללא כל חישובים עד כדי כך שבשנים בהן אלחנן טננבוים, סוחר סמים שסחר עם איש חיזבאללה ונחטף על-ידי הארגון, היה כלוא בלבנון נהנתה משפחתו מסיוע כספי מכובד - הרי שאסתר, אשתו של פולארד, כלל אינה זוכה לסיוע כספי כלשהו והיא מתגוררת בחדר בדירתה של אישה מבוגרת טובת לב.

אסתר פולארד חולה בסרטן ומדינת ישראל, שבמלחמת לבנון השנייה מימנה טיפולים רפואיים ללבנונים שנלחמו נגדה, אינה טורחת אפילו לדאוג לה למימון טיפולים רפואיים.

גם הטיפול המשפטי בעניינו של יהונתן פולארד נעשה ללא כל סיוע כספי או אחר מהממשלה שהפעילה אותו. מה הפלא שיהונתן ואשתו מרגישים שמדינת ישראל הורידה אותו למדרגת אדם לא קיים, אדם שניתן להתעלם מקיומו לחלוטין.

יהונתן פולארד הוא שבוי. למזלו הרע הוא שבוי לא נוצץ, שבוי ללא רייטינג. דרישה לשחרורו היא הרמת ראש מול "ידידתנו הגדולה" ארצות הברית, ולכן שרת החוץ לא תנאם למענו מחוץ לבניין האו"ם, הסוכנות היהודית לא תשיק קמפיין חוצות ארצי על האדישות למצבו, מדינת ישראל הפוסט-מודרנית המתנכרת לערכיה תפקיר את הסוכן החשוב שלה לגורלו, לבדו.

יהונתן פולארד, השבוי הותיק ביותר במדינה הידידותית ביותר (?), הוא כבר אדם חולה מאוד. שנים ארוכות של כליאה בתנאי בידוד בקור בלתי נסבל והתעללויות נוראיות בכלא האלים ביותר בארצות הברית גרמו לו להרס המערכת החיסונית, סוכרת, גידולים ויסורי גוף ונפש נוראיים.

בתאו הדל והמרוחק בכלא באטנר הוא שומע את צהלות הפוליטיקאים מירושלים על כתפי "החבר הטוב" שיכול לשחררו בחתימה אחת, רואה את חיבוקי החנופה בקבלות הפנים וחש את הפקרתו פעם נוספת, הפעם המי יודע כמה. חרפת יהונתן פולארד היא בושה לכל יהודי וישראלי.

פורסם לראשונה www.NFC.co.il 16 בינואר 2008

יהונתן פולארד הוא שבוי. למזלו הרע הוא שבוי לא נוצץ, שבוי ללא רייטינג. דרישה לשחרורו היא הרמת ראש מול "ידידתנו הגדולה" ארצות הברית, ולכן שרת החוץ לא תנאם למענו מחוץ לבניין האו"ם, הסוכנות היהודית לא תשיק קמפיין חוצות ארצי על האדישות למצבו, מדינת ישראל הפוסט-מודרנית המתנכרת לערכיה תפקיר את הסוכן החשוב שלה לגורלו, לבדו

נשיא ארצות הברית, ג'ורג' ווקר בוש, הגיע לביקור ישראל ועדת הילידים המקומית לא ידעה את נפשה מרוב התרגשות. שדרנים הלומי רייטינג ופרשנים מומחים מטעם עצמם התחרו בגרון ניחר מי ימצא סופרלטיבים מקוריים יותר, עסקני הפוליטיקה המכונים כאן "מנהיגים" התחרו ביניהם מי יחדש ביטויי התרפסויות גדולים יותר.

לא בכל יום מגיע לכאן נשיא המעצמה החזקה בעולם ומנסה לנשוף רוח גבית במפרשי ספינת ממשלה טובעת על-ידי קידום מכירות ל"חזונות" מדיניים והתערבות פוליטית בוטה אצל שרים ומעצבי דעת קהל.

היה זה ביקור מסודר שהוכן מראש בקפידה לפרטי פרטים עד כדי כך שהאורח ידע לזהות כבר בשורת לוחצי הידיים ליד המטוס בנתב"ג את השר אלי ישי ולומר לו שהוא מבין שאיתו יצטרך לקיים שיחה "ארוכה ואינטנסיבית" כדי לשכנעו שלא לפרוש מהממשלה.

בלהט כרכורי החנופה מעלי הצרבת סביב האורח החשוב דומה כי כביכול נשכח נושא אחד, חשוב יותר מכל ארוחות הפאר והקוקטיילים, נושא שהוא אכן בוחן יסודית ביחסי שתי המדינות יותר מן הנאומים הנמלצים ורבי הפאתוס מול המצלמות.

נושא אחד כאילו נשכח, דרישה אחת לא הועלתה במפגשים המחוייכים. כבר מעל 8,000 ימים נמק בכלא האמריקני יהונתן פולארד, יהודי שסיכן את הקריירה שלו את חירותו כשהעביר לישראל מידע על נשק לא קונבציונאלי של מדינות ערב - מידע בעל חשיבות אדירה אותו לא העבירה ממשלת ארצות הברית למרות מחוייבותה בהסכמים, ומדינת ישראל אכן גמלה לו עם חשיפתו כמיטב המוסריות הישראלית החדשה בהשלכתו החוצה משגרירות ישראל (בתוכה אי אפשר היה לעוצרו) אל זרועות סוכני ה-F.B.I. ובהפקרתו חסרת התקדים והלא תאמן בחומרתה - העברת חומר הראיות נגדו, ובהתמשכותה - זה כעשרים ושלוש שנה.

אם בפגישות מסוג זה שהתקיימו בעבר נהגו ראשי ממשלות ישראל להסתפק במלמול לא מחייב של מספר מילים לפרוטוקול בנושא ולהיענות בנענוע ראש מנומס, הרי שאריאל שרון חצה קו נוסף כשסירב למסור בזמנו לנשיא ארצות הברית בקשת שחרור שנחתמה זמן קצר קודם שנבחר לראשות הממשלה על-ידי 112 חברי כנסת (כולל הוא עצמו!), ואם אריאל שרון "התקדם" בנושא הפקרתו של יונתן פולארד הרי שתלמידו וממשיכו אהוד אולמרט היה חייב לעלות אף הוא שלב בכך שניסה למנוע מהשר ישי למסור לנשיא האורח מכתב בנושא מהרב עובדיה יוסף.